

„Мач кнеза Стефана“ Драган Лакићевић

ТЕМА: Борба против Турака за мач кнеза Стефана јер је народ веровао у његову моћ.

ИДЕЈА: Идеја овог романа је да се прикаже жеља народа а посебно хајдука, за слободом.

ПОУКА: Читајући овај занимљив роман схватио сам да храброст и одважност могу бити пресудни у значајним животним одлукама.

ЛИКОВИ: Хајдуци, Миоша, Добрија, Мерима, Мујо, Асан, Зеко (Бели), Османага, Загорка (Псоглава), лекар Вид, шпијун Љуба Губа.

Анализа романа:

Писац нам описује време када смо били под турском влашћу, како су нас мучили, убијали, пљачкали и радили свашта, само да заборавимо своју веру и да нас потурче. Вековима смо били под њиховом окупацијом али у овом роману нам Драган Лакићевић дочарава како је народ ослободио један мали део Србије.

Османага је био веома моћан и имао је велику војску, али су им хајдуци пружали снажан отпор. Један од највећих хајдука био је веома чудан човек. Изгледао је као старац, потпуно седе косе, иако је био млад. Ноћу су га звали Бели а дању Зеко.

Турци су, једног дана, спалили српски манастир јер су знали да се ту налази благо. Украли су само мач кнеза Стефана из гроба, јер је Османага веровао да ће бити моћнији ако буде у његовим рукама. Ипак, после неког времена је одлучио да мач поклони свом сину Асану, када се врати из војне школе.

У кули у којој је живео Османага је била и девојчица, коју је ага као малу нашао, поштедео јој живот, дао јој име Мерима и бринуо се о њој. Ишла је у школу и образовала се. Дечак Миоша је живео у Савардаку, близу куле и много се зближио са девојчицом. Ага је прихватио и дечака, не знајући да је он помагао хајдуцима. Заједно са њима Миоша и његов друг Добрија су се договорили да узму мач кнеза Стефана из агине куле. Он се поверио Мерими и замолио је за помоћ. Тако је и било. Миоша је успео да узме мач и баци га кроз прозор али га је Османага видео и рекао да ће га обесити. Мерима је брзо узела мач и бацила га у канал. Плутао је по води док није доспео у Добријине руке. Требало је да га преда хајдуцима али га је турски шпијун Љуба Губа ухватио и везао за дрво. Хајдуци су посумњали да се нешто лоше десило, јер Добрије дуго није било и пошли су у потрагу. Убрзо су увидели да је Добрија у опасности и да је мач у погрешним рукама. Онесвестили су шпијуна, ослободили Добрију и узели мач.

Кад су Миошу Турци изводили из тамнице да би га обесили, њега је мајка Загорка спасила, маскирана у Псоглаву. За њу су мислили да је мртва, да су је раније убили. После тога Миоша бежи заједно са Меримом зато што је Османага схватио да је она помагала Србима. Када се Асан вратио из војне школе са својом великом војском, он и његов отац су пошли по мач. Избила је велика борба јер су их хајдуци изненадили, напали и поразили. Тако је један мали део Србије ослобођен од Турака.

Било је веома напето пратити догађаје у овом роману. Понекад су ми сцене биле страшне и грубе, те нисам о њима желео да пишем. Најјачи утисак ми је да отаџбину треба волети и бранити, сваки њен педаљ, свако село, цркву па и мач.